

טהורה את

בפרשה שלנו בפעם הראשונה עם ישראל מקריב קרבנות. אמנם עדיין אין בית מקדש, אך כל פתח של בית הפך בערב פסח של יציאת מצרים למעין מזבח, לידו שוחטים את הקרבן, על דפנותיו (המשקוף והמזוזות) שופכים את הדם, בחצרו צולים אותו בתנור ראשו על כרעיו ועל קרבו, ובסוף אוכלים אותו בטהרה בתוך הבית. רק אחרי ארבעים שנה יזכו בני ישראל להקריב שוב את הפסח – הפעם 'כמו שצריך' עם משכן ומזבח וכהנים וטהרה, וכך לדורות. הטהרה לקראת עבודת הקרבן היא חלק מהותי מעבודת ה' בהקרבת הקרבן ואכילתו, וכל טמא לא יאכל בו.

הטבילה היא קודם כל אמצעי כדי להגיע לטהרה. כהן צריך לטבול לפני שהוא אוכל תרומה, וכל יהודי צריך לטבול לפני שהוא עולה לבית המקדש. מהפן הזה מדובר על מעשה הלכתי-טכני שמבטא מציאות רוחנית, שהיא חלק מעבודת ה' שלנו. אולם ברור שטבילת האישה לטהרתה אינה רק עניין הלכתי-טכני, אלא הרבה יותר מזה. כל ההתייחסות שלנו לטבילה היא כמעשה של קדושה, של בניית בית יהודי, של הכנסת הרוחניות לתוך חיי החומר שלנו, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים...

הטבילה היא חיבור לקדושה, סוג של מסירות נפש של האישה היהודיה לקיום ביתה. לא לשווא אמר הרב כהנמן זצ"ל, הרב מפוניבז', שהטבילות של אמותינו במי קרח במסירות נפש, בזמנים ובמקומות שלא היו בהם מקוואות מסודרים ומחוממים, הן אלו שנתנו כוח לבניהן ולבני בניהן להיכנס אל תוך האש על קידוש השם במסירות נפש במהלך כל הדורות. אשרינו שגם אנו חלק מהשלשלת הזו.

הטהרה היא העניין הכי פרטי ואישי שיש – אך לעיתים היא מחייבת שיתוף עם גורמים נוספים שהם 'תומכי הטהרה' – הבעל, הבלנית, הרב, בודקת הטהרה, ולעיתים גם הרופאה, האחיות, ואפילו הפיליפינית... אין ערוך למילים היקרות 'טהורה, טהורה', או 'כשרה, כשרה' שיוצאות מפי הבלנית מיד אחר הטבילה. המגע של הבלנית בידה של הטובלת ממחישה את העובדה שאירע כאן משהו, אדם חדש בוקע ועולה מתוך מי המקוה. טהרה אינה רק ההיפך מטומאה, טהרה היא מצב גופני ורוחני שמבוסס על כללים אלוקיים, ומתכתב עם קדושה, עם אצילות, עם מיוחדות ועם ייחוד.

זכיתי שבימים האחרונים יצא לאור ספרי החדש 'טהורה את' שעוסק בדיוק בעניינים אלו, וכולי תקווה שהרבה מאחיותיי נשות ישראל יפיקו ממנו תועלת, ולא רק הן...

אנו מתפללים כל יום על כך שייבנה בית המקדש בקרוב, ואז הטהרה תחזור להיות עניין כללי ויומיומי באומה כולה, כשטהרת הבית היהודי תהיה רק חלק מחיים מלאים קדושה וטהרה.

ד"ר חנה קטן

רופאת נשים בכירה, מרצה וסופרת,
וחברת תנועת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" – ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם